

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 19C/1/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6124376605
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivana Macková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2025:6124376605.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza, sudkyňou JUDr. Ivanou Mackovou, v spore žalobcu: A. B. C., D., E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. - G. C., H. I. XXXX/XX, zastúpeného JUDr. Andrejom Garom, advokátom so sídlom Bratislava - Staré Mesto, Štefánikova 14, IČO: 30 850 436, proti žalovanej: A. J. C., nar. X.XX.XXXX, bytom F., C. XXXX/XX, zastúpenej JUDr. Romanom Henčelom, advokátom so sídlom Prievidza, G. Švéniho 8, o zaplatenie 263,54 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 130,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25% ročne zo sumy 130,78 eur od 25.11.2024 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 132,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25% ročne zo sumy 132,76 eur od 25.11.2024 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

III. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.

IV. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 77,20%, pričom o výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica (ako upomínací súd) domáhal zaplatenia sumy 130,78 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25% ročne od 3.10.2022 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobu odôvodnil tým, že mu vznikla škoda spočívajúca vo vynaložených nákladoch v súvislosti s cestou do miesta bydliska jeho maloletého dieťaťa a späť. Uviedol, že na základe rozsudku Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.6.2022 bol zmenený výrok V. rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 9.3.2022 č.k. 18P/54/2019-2555 tak, že styk žalobcu s maloletým synom bol upravený počas každého nepárneho týždňa v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy Kultúrneho centra F. na K. L. C. F., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá. Žalovaná však súdne rozhodnutie dobrovoľne nerešpektuje, sústavne bráni v styku žalobcu s maloletým a rôznymi obštrukciami a prietahmi zmarila už celkom 166 stykov žalobcu s maloletým. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu šiel dňa 2.10.2022 prevziať maloletého a za týmto účelom pricestoval z miesta svojho bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy. Žalovaná následne žalobcovi stručne oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku. Žalovaná svoje tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázala, žalobcovi ani len neumožnila maloletého vidieť a na jeho ostatné správy náležite nereagovala. V dôsledku tendenčných tvrdení žalovanej spojených s pravdepodobným zastrašovaním a rozrušovaním maloletého, sa žalobca dostavil pred dom žalovanej, privolal príslušníkov polície a následne predmetné stretnutie oznámil prostredníctvom

zápisnice. Žalovaná neposkytnutím potrebnej súčinnosti porušila svoju prevenčnú povinnosť v zmysle § 415 Občianskeho zákonníka, čím mu vedome spôsobilá škodu, nakoľko zámer zmařit styk žalobcu s maloletým a spôsobiť mu tak zbytočne vynaložené náklady bol vopred daný. Poukázal aj na § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a škodou je daná tým, že ak by rešpektovala právoplatné a vykonateľné súdne rozhodnutie a umožnila žalobcovi styk s dieťaťom, prípadne riadne a včas náležite upovedomila žalobcu o objektívnej prekážke nemožnosti styku, nevynaložil by náklady na cestu z F. do F. a späť zbytočne a ku škode by nedošlo, nakoľko jediný účel cesty žalobcu bol práve styk s maloletým. Predmetná cesta žalobcu z F. do F. a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách je vo výške 84,44 eur a náhrada za pohonné látky vo výške 46,34 eur.

2. Ďalšou žalobou podanou na Okresný súd Banská Bystrica (ako upomínací súd) sa žalobca domáhal zaplata sumy 132,76 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 6,25% ročne od 16.10.2022 do zaplata a náhrady trov konania. V žalobe poukazoval na rovnaké skutočnosti ako sú uvedené pod bodom 1. odôvodnenia. Žalobca si v zmysle vykonateľného rozhodnutia súdu šiel dňa 15.10.2022 prevziať maloletého a za týmto účelom pricestoval z miesta svojho bydliska. Pred príchodom upovedomil žalovanú o svojom príchode prostredníctvom SMS správy a do pozornosti jej dal odporúčenie Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.3.2022 sp.zn. 13P/91/2019, v zmysle ktorého súd apeloval na manželov, aby sa styk realizoval s maloletým v čase od soboty 9.00 hod. do nedele 17.00 hod. každý nepárny kalendárny týždeň až do následného pojednania. Žalovaná následne žalobcovi stručne oznámila, že maloletý odmieta realizáciu styku. Žalobca počkal ďalšiu hodinu a domáhal sa realizácie styku, ku ktorému však nedošlo. Predmetná cesta žalobcu z Bratislavy do Bojníc a späť predstavuje vzdialenosť 372 km, pričom základná náhrada podľa § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách je vo výške 84,44 eur a náhrada za pohonné látky vo výške 48,32 eur.

3. Upomínací súd vydal v oboch veciach platobný rozkaz, proti ktorým podala žalovaná vecne odôvodnený odpor. V odpore žalovaná uviedla, že za škodu žalobcovi nezodpovedá, nakoľko škoda mu nevznikla v príčinnej súvislosti s jej konaním. Nesúhlasila s tvrdením žalobcu, že zámerne marí stretávanie sa otca s dieťaťom tým, že vytvára obštrukcie a kladie si vlastné podmienky na stretávanie. Podľa jej názoru z predloženej SMS komunikácie zo strany žalobcu vyplýva, že práve žalobca si kladie vlastné podmienky, mal v záujme syna prevziať v sobotu a matke ho odovzdať až v nedeľu, teda aj s prespatím, čo nie je v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím. Maloletý pritom má problém s prespávaním mimo miesto jeho bydliska a takémuto styku sa bráni. Poukázala na vykonávacie konanie na Okresnom súde Prievidza, sp.zn. 15Em/2/2022, kde sudkyňa jednoznačne upozornila rodičov, najmä otca, aby sa styk uskutočňoval v intenciách vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná uviedla, že v danom konaní súdu vysvetlila správanie sa maloletého, ktorý styk s prespatím u otca odmieta. Je to teda práve žalobca, ktorý sa nespráva v súlade s vykonateľným súdnym rozhodnutím a ani výzvou súdu vo vykonávacom konaní. Žalobca si podľa jej názoru musí byť vedomý, že pokiaľ bude trvať na styku s dieťaťom aj s prespaním, žalovaná mu to nemusí umožniť. Žalovaná zastávala názor, že pokiaľ žalobca sám vopred upozornil matku, že chce realizovať styk v rozpore s vykonateľným súdnym rozhodnutím, ktoré správanie žalobcu matka odmietla a potvrdila, že mu umožní styk len v rozsahu súdneho rozhodnutia, s čím žalobca nesúhlasil, matka (žalovaná) si splnila prevenčnú povinnosť a vopred oznámila žalobcovi, že mu takýto styk neumožní. Styk žalobcu s maloletým teda nebol realizovaný pre objektívnu prekážku, ktorú vytvoril práve žalobca, keď žiadal styk s dieťaťom nad rámec vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalovaná poprela tvrdenia žalobcu, že dieťa na styk so žalobcom riadne nepripravila, že ho zastrahuje a rozrušuje. Poukázala na to, že opakovane informovala žalobcu o tom, že dieťa odmieta realizáciu styku na prespanie, čím si splnila aj prevenčnú povinnosť. Informovala aj kolíznu opatrovníčku o tom, že žalobca odmieta dodržiavať styk podľa právoplatného rozhodnutia súdu a trvá na styku v rozsahu nad rámec tohto rozhodnutia a tiež o tom, že maloletý nie schopný absolvovať styk v danom rozsahu a odmieta ho. Už od roku 2020 upozorňuje konajúce súdy ako aj žalobcu na skutočnosť, že maloletý odmieta styk so žalobcom a je veľmi náročné tieto styky realizovať bez jej prítomnosti a to najmä v rozsahu na prespanie, keďže maloletý je na ňu naviazaný. Z toho dôvodu žalobcovi opakovane aj za účasti kolíznej opatrovníčky navrhovala styky realizovať postupne, aby si maloletý na žalobcu zvykol a bez stresu dokázal absolvovať spoločné stretnutia. Ona koná výlučne v záujme maloletého, aby vyvolávaním stresových situácií u dieťaťa nedochádzalo k ďalšiemu nežiaducemu psychickému vývoju. Napriek tomu žalobca akékoľvek jej návrhy, ktoré majú

viest k zlepšeniu vzťahov dieťaťa k nemu, radikálne odmieta a trvá na styku v rozsahu na prespanie bez prítomnosti žalovanej. Podľa jej názoru je podaná žaloba nedôvodná, ona svojím konaním neporušila žiadnu právnu povinnosť. Súčasne spochybnila vyčíslenie nákladov žalobcom v žalobe z dôvodu, že žalobca sa do miesta bydliska dieťaťa dostavil na motorovom vozidle, ktorého nie je vlastníkom, išlo o bezplatne vypožičané vozidlo, a teda nemá nárok na paušálnu náhradu za opotrebenie vozidla v zmysle zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách. Rovnako namietla aj výšku uplatneného úroku z omeškania, nakoľko žalobca si úroky uplatnil v rozpore s príslušnými právnymi predpismi. Zastávala názor, že pokiaľ ju žalobca pred podaním žaloby nevyzval na dobrovoľné zaplatenie škody, má prípadný nárok len na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom sa druhá strana dozvedela o uplatnenom nároku.

4. Žalobca označil odpor za nedôvodný a pridržoval sa tvrdení uvedených v žalobách. K výpožičke vozidla uviedol, že nie je ani len možné očakávať a predpokladať, že by žalobca ako vypožičovateľ užíval vozidlo tak dlhé obdobie bez náhrady. Je zrejmé, že objektívne dochádza k opotrebovaniu vozidla, a práve základná náhrada zohľadňuje amortizáciu vozidla, povinné zmluvné a havarijné poistenie, opravy a údržbu, opotrebenie a výmenu pneumatík, motorového oleja, náplne do ostrekovačov, poplatky za umývanie auta a rôzne ďalšie náklady a poplatky. Na týchto nákladoch a poplatkoch sa podieľa výlučne žalobca.

5. Následne boli veci postúpené tunajšiemu súdu, ktorý ich spojil na spoločné konanie.

6. Žalovaná v duplike zotrvala sa svojich tvrdeniach. Poukázala na to, že strany sporu sú stále manželia a nedošlo k zániku ich BSM. Vzhľadom na túto skutočnosť náklady, ktoré hradil poškodený za účelom cesty na realizáciu styku boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku, ktorý je stále BSM. Príjem jedného z manželov počas trvania BSM patrí do BSM. Teda nie je pravdou tvrdenie, že konaním žalovanej vznikla žalobcovi škoda na majetku v jeho výlučnom vlastníctve a žalovaná sama sebe škodu spôsobiť nemohla.

7. Žalobca vo svojom ďalšom vyjadrení poukazoval na to, že dňa 17.10.2024 Okresné riaditeľstvo Policajného zboru Prievidza vydalo uznesenie, ktorým bolo voči žalovanej začaté trestné stíhanie a vznesené obvinenie za spáchanie prečinu marenie výkonu úradného rozhodnutia, nakoľko na základe dôkazov bolo možné vyvodiť trestnú zodpovednosť za prečin marenie výkonu úradného rozhodnutia. Z obsahu predmetného uznesenia bolo zrejmé, že dôvodom pre začatie trestného stíhania a vznesenie obvinenia voči matke je dlhodobá a pretrvávajúca nerealizácia styku otca s maloletým z dôvodov neustálych prekážok výlučne na strane matky. Odmietol argumentáciu žalovanej, že žalobcovi nemôže vzniknúť škoda na majetku v jeho výlučnom vlastníctve z dôvodu, že nedošlo k zániku bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Podľa jeho názoru uplatňovaný nárok žalobcu v konaní nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože škoda vznikla nesporne v súvislosti s vecou, ktorá podľa svojej povahy slúži výlučne osobnej potrebe žalobcu. Náklady, ktoré žalobca vynaložil v súvislosti s realizáciou styku s dieťaťom, neboli vyplatené z prostriedkov patriacich do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože objektívne a reálne byť použité ani nemohli. Odporuje tomu právna úprava a dlhodobý skutkový stav medzi manželmi.

8. Súd pojednával v neprítomnosti žalovanej, ktorá svoju neúčast' písomne ospravedlnila a vykonal dokazovanie prednesom právneho zástupcu žalobcu, oboznámením listinných dôkazov: rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.6.2022 č.l. 12, zmluva o výpožičke č.l. 32, technický preukaz vozidla č.l. 33, SMS komunikácie žalobcu so žalovanou č.l. 34, zápisnica o trestnom oznámení žalobcu zo dňa 2.10.2022 č.l. 35, odpor voči platobnému rozkazu č.l. 46, zápisnica o pojednávaní sp. zn. 15Em/2/2022 z 6.2.2023 č.l. 51, uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/77/2023-306 z 30.4.2024 č.l. 54, e-mailová komunikácia žalovanej s kolíznou opatrovníčkou č.l. 61, úradný záznam Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Prievidzi („ÚPSVaR v Prievidzi) zo dňa 14.11.2022 č.l. 65, čestné prehlásenie z 2.12.2024 č.l. 73, sms komunikácia žalobcu so žalovanou č.l. 35 pripojeného spisu 19C/2/2025, zápisnica o trestnom oznámení žalobcu z 15.10.2022 č.l. 37 pripojeného spisu 19C/2/2025, uznesenie OP PD sp. zn. 2Pv 351/23/3307 o zamietnutí sťažnosti č.l. 92, uznesenie OR PR v Prievidzi ČVS:ORP-558/1-VYS-PD-2023 o začatí trestného stíhania č.l. 96, ako aj oboznámením obsahu ostatného spisového materiálu a zistil tento skutkový a právny stav:

9. Rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2022-2736 z 23.6.2022 bol zmenený rozsudok súdu prvej inštancie vo výroku V. o úprave styku otca s maloletým dieťaťom tak, že styk žalobcu s maloletým B. C. bol upravený počas každého nepárneho týždňa bez prítomnosti matky vždy v sobotu v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. a v nedeľu v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a odovzdať ho otcovi v stanovenom čase pred vchodom do budovy G. E. F., nachádzajúceho sa na K. L. C. F., kde jej ho otec v stanovenom čase odovzdá.

10. Z predloženej SMS komunikácie žalobcu so žalovanou vyplýva, že žalobca dňa 30.9.2022 žalovanej oznámil, že na druhý deň príde pre dieťa o 9.00 hod. a vráti ho v nedeľu večer, žiadal žalovanú, aby ho nachystala na styk podľa apelu OS BA IV s tým, že bude čakať na námestí už o 9.00 hod. Žalovaná na to reagovala tak, že B. je pripravený na styk podľa rozsudku KS TN, teda v sobotu od 10.00 hod. do 18.00 hod. Žalobca na to odpovedal: „Prídem o 9 h a budem postupovať podľa apelu OS BA IV, vrátim Ti B. v nedeľu večer, priprav ho, ako Ťa žiadam.“ Žalovaná sa na to žalobcu spýtala, či si prečítal rozsudok KS, keď každé dva týždne píše to isté. Žalobca reagoval tým, že snaha žalovanej zamedziť rozšíreniu styku a snaha vymazať ho zo života syna je chorá a žiadal žalovanú, aby s tým prestala, pretože škodí B.. Ešte raz ju požiadal, aby syna pripravila na 9 h s tým, že ho čaká pekný víkend v BA. Následne v sobotu 1.10.2022 o 8.45 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je na námestí a o 9.01 hod. sa žalovanej spýtal, kde sú. Žalovaná o 9.01 hod. odpísala, že B. nechce ísť, plače, že nejde za tatkom a nechce spinkať u tatka, že chce byť doma s mamičkou. O 9.02 hod. žalobca odpísal, že žalovanej dá hodinu na rozmyslenie si svojho konania a prípravu B.. O 10.02 hod. sa žalovanej pýtal, kde sú, na čo dostal od žalovanej o 10.05 hod. odpoveď, že B. stále nechce ísť, plače, že nechce spinkať u tatka. Na to žalobca o 10.06 hod. oznámil, že ide pred dom pre syna a o 10.15 hod. uviedol, že je pred domom, žiadal, aby žalovaná otvorila a odovzdala mu syna. Žalovaná o 10.17 hod. zopakovala, že B. nechce ísť, stále plače, že nechce ísť za tatkom a nechce spať u tatka. Žalobca to považoval za bludy chorej fantázie. Žiadal, aby žalovaná otvorila dvere a odovzdala mu syna. Nasledujúci deň, 2.10.2022, žalobca o 8.55 hod. oznámil žalovanej, že je na námestí. Žalovaná mu odpísala, že B. nechce ísť, plače, že nejde za tatkom a že nechce spinkať u tatka. Na to reagoval žalobca: „Vedome a zamerne maris styk, aby si mohla mna vymazať zo synovho života. To, čo robis je veľmi chore, škodis nasmu synovi, okamžite s tým prestan. Idem si pre B. pred dom“. O 9.11 hod. oznámil, že je pred domom a vyzval žalovanú na odovzdanie syna. Žalovaná mu napísala, že B. nechce ísť, stále plače, že nechce ísť spinkať k tatkovi. Na to jej žalobca obratom odpísal: Klamstva, a bludy. Je neuveritelne, coho si schopna, otvor dvere a odovzdaj mi syna“.

11. Zo zápisnice o trestnom oznámení Č.U.: 274.22/799 vyplýva, že žalobca následne podal dňa 2.10.2022 o 9.50 hod. na OR PZ v Prievidzi na žalovanú v súvislosti s neuskutočneným stykom v dňoch 1.10.2022 a 2.10.2022 trestné oznámenie.

12. Predloženým technickým preukazom č. PG 336369 bolo preukázané, že M. D. je evidovaný ako vlastník vozidla Volkswagen Tiguan, EČV: H.. Podľa údajov v technickom preukaze je spotreba uvedeného vozidla 7,6 l/100 km. Z informácií dostupných na internete (www.statdat.statistics.sk) vyplýva, že počas 39. týždňa roku 2022 bola priemerná cena benzínu natural 95 oktánový 1,639 eur/liter, počas 41. týždňa roku 2022 to bola cena 1,709 eur/liter.

13. Zo zmluvy o výpožičke zo dňa 24.9.2021, uzatvorenej medzi A. M. D. ako požičiavateľom a žalobcom ako vypožičiavateľom, vyplýva, že požičiavateľ bezodplatne prenechal žalobcovi vozidlo VW Tiguan EČV: H. na užívanie. Zmluva bola uzavretá od 25.6.2021 na dobu neurčitú.

14. Z čestného prehlásenia A. M. D. zo dňa 2.12.2024 vyplýva, že podľa dohody medzi ním a žalobcom ako vypožičiavateľom je vypožičiavateľ povinný sa starať o technický stav motorového vozidla a to uhrádzať všetky povinné technické prehliadky, ako aj vymieňať všetky opotrebované časti motorového vozidla na vlastné náklady. V čestnom vyhlásení uvádza, že vypožičiavateľ je povinný udržiavať motorové vozidlo v riadnom technickom stave na jeho užívanie a za týmto účelom je povinný uhrádzať všetky náklady spojené s technickou údržbou a mobilitou motorového vozidla, t.j. vypožičiavateľ znáša cestovné náhrady za používanie predmetného motorového vozidla výlučne sám v celom rozsahu.

15. Zo zápisnice o pojednávaní v konaní pred tunajším súdom sp.zn. 15Em/2/2022 zo dňa 6.2.2023 (v zápisnici je uvedený nesprávny dátum 6.2.2022) týkajúceho sa výkonu rozhodnutia o úprave styku žalobcu s maloletým B., bolo zistené, že súd apeloval a vyzýval žalobcu ako otca, aby v najbližších týždňoch rešpektoval súdne rozhodnutie č.k. 19CoP/20/2022 zo dňa 23.6.2022, podľa ktorého má

právo byť s dieťaťom bez prespatia len vo vymedzenom rozsahu je povinný dieťa v stanovenom čase matke odovzdať. Súd žalobcu tiež vyzval, aby matku dieťaťa nevyzýval na prípravu syna aj na prespatie, k čomu ho neoprávňuje žiadne súdne rozhodnutie. Zároveň súd konštatoval, že za doteraz zisteného skutkového stavu považuje konanie matky (žalovanej) ako dobrovoľné neplnenie si povinnosti z vykonateľného súdneho rozhodnutia.

16. E-mailami zo dňa 3.6., 6.6., 7.8., 13.8. a 17.8.2022 žalovaná žiadala o pomoc s realizovaním styku kolízneho opatrovníka, nakoľko dieťa odmieta styk s otcom s prespaním, plače, že nechce spinkať u tatka, žalobca však trvá na odovzdaní dieťaťa na celý víkend. Spoločné stretnutie rodičov na návrh kolízneho opatrovníka však žalovaná nepovažovala za adekvátne riešenie, podľa jej názoru je potrebné vysvetliť žalobcovi, že je v záujme syna, aby styk prebiehal tak, ako je uvedené v rozsudku. Svoju prítomnosť pri tom považovala za absolútne bezpredmetnú. Kolízneho opatrovníka žiadala o individuálne stretnutie mimo svojej pracovnej doby. Za jediný dôvod, pre ktorý sa styk neuskutočňuje považovala žalovaná to, že žalobca odmieta dodržiavať rozsudok Krajského súdu Trenčín.

17. Z úradného záznamu ÚPSVaR v Prievidzi zo 14.11.2022 vyplýva, že žalovaná na úrade uviedla, že styk žalobcu s dieťaťom sa nerealizuje, pretože žalobca sa domáha styku na noc. Podľa žalovanej na súde v Bratislave v rámci rozvodového konania im bolo povedané, že majú skúšať prespatie syna u otca, ale žiadne uznesenie nebolo vydané. Ona syna na prespatie pripravovala, ale dieťa to odmieta. Syn podľa nej má problém prespať mimo domova, aj keď je tam s ním. Žalovaná uviedla, že nevie, ako má docieľiť, aby žalobca začal dodržiavať právoplatné rozhodnutie súdu. Zároveň uviedla, že má obavu, že keby dieťa žalobcovi dá podľa rozhodnutia súdu, on jej ho v sobotu večer nevráti. Z úradného záznamu vyplýva, že dieťa od septembra 2022 navštevuje materskú školu, po dvoch dňoch s ním mala problém, pretože nechcel chodiť do škôlky, bolo mu smutno za ňou. Preto syna začala do škôlky dávať iba na dopoludnie, v čase spísania úradného záznamu maloletý chodil do škôlky na celý deň s tým, že niekedy tam býva iba dopoludnia. Žalovaná uviedla, že dieťa pred škôlkou každé ráno plače, potom vo vnútri sa upokojí. V škôlke má kamarátov, je komunikatívny, spoločenský.

18. Z predloženej SMS komunikácie žalobcu so žalovanou vyplýva, že žalobca dňa 14.10.2022 žalovanej oznámil, že na druhý deň príde pre dieťa o 9.00 hod. a vráti ho v nedeľu večer, žiadal žalovanú, aby ho nachystala na styk podľa apelu OS BA IV s tým, že bude čakať na námestí už o 9.00 hod. Žalovaná na to reagovala tak, že B. je pripravený na styk podľa rozsudku KS TN. V sobotu 15.10.2022 o 8.54 hod. žalobca žalovanej oznámil, že je na námestí. Žalovaná odpísala, že B. nechce ísť, plače, že nechce spinkať u tatka a nechce ísť za tatkom, že chce zostať doma s mamičkou. O 9.03 hod. žalobca odpísal, že žalovanej dá hodinu na rozmyslenie si svojho konania a prípravu syna, čaká na námestí. O 10.00 hod. sa žalovanej pýtal, kde sú, na čo dostal od žalovanej o 10.03 hod. odpoveď, že B. stále nechce ísť, plače, že nechce ísť spinkať k tatkovi. Na to žalobca o 10.04 hod. oznámil, že ide pred dom pre B. a o 10.16 hod. uviedol, že je pred domom, žiadal, aby žalovaná otvorila a odovzdala mu syna. Žalovaná o 10.18 hod. zopakovala, že B. nechce ísť, stále plače, že nejde, lebo nechce spinkať u tatka. Žalobca trval na tom, aby žalovaná otvorila dvere a odovzdala mu syna, na čo mu žalovaná uviedla, že svojím konaním žalobca ubližuje synovi, prečo stále trvá na styku s prespaním, keď veľmi dobre vie, že B. nechce v noci spinkať nikde inde len doma. Žalovaný označil jej vyjadrenia za klamstvá, obohratú platňu, účelové marenie, psychické týranie syna. Konanie žalovanej označil za choré, že by sa mala hanbiť, potrebuje pomoc odborníka.

19. Zo zápisnice o trestnom oznámení z 15.10.2022 vyplýva, že žalobca podal dňa 15.10.2022 o 10.35 hod. na OR PZ v Prievidzi na žalovanú v súvislosti s neuskutočneným stykom dňa 15.10.2022 trestné oznámenie.

20. Dňa 17.10.2024 vydal vyšetrovateľ PZ pod ČVS:ORP-558/1-VYS-PD-2023 uznesenie o začatí trestného stíhania a vzniesol obvinenie voči žalovanej za spáchanie prečinu marenia úradného rozhodnutia, nakoľko je dostatočne odôvodnený záver, že žalovaná nerešpektovala súdne rozhodnutie o úprave styku žalobcu s dieťaťom v dňoch 13.4.2024, 14.4.2024, 27.4.2024, 11.5.2024, 12.5.2024, 25.5.2024, 26.5.2024, 8.6.2024, 9.6.2024, 6.7.2024, 7.7.2024, 20.7.2024, 21.7.2024, 3.8.2024, 4.8.2024, 17.8.2024, 18.8.2024, 31.8.2024, 1.9.2024, 14.9.2024, 15.9.2024, 28.9.2024, 29.9.2024, 13.10.2024. Sťažnosť žalovanej proti uzneseniu bola zamietnutá ako nedôvodná uznesením prokurátorky Okresnej prokuratúry Prievidza z 28.10.2024.

21. Právny zástupca žalobcu sa na pojednávani pridžiaval písomných vyjadrení. Ohľadne amortizácie a súvisiacich otázok poukázal na rozsudok NS ČR č. 28Cdo/236/2003 a závery NS SR č. 3Cdo/113/1993. Čo sa týka výšky škody uviedol, že sa nestotožňuje s námietkou žalovanej, že o škode sa dozvedela až dňom doručenia žaloby. Samotná výška škody je aj vzhľadom na množstvo konaní zistiteľná a vyplýva najmä z údajov zo štatistického úradu. Žalovaná je manželkou žalobcu a vie, kde a v akej vzdialenosti bývajú navzájom. Vie si zistiť presnú vzdialenosť medzi bydliskami, vie si vypočítať hodnotu amortizácie. Pozná aj auto, ktorým sa žalobca prepravuje a vie presnú spotrebu. Zo štatistických verejne dostupných údajov vie aj koľko stál liter benzínu v dňoch 02.10.2022 aj 15.10.2022, kedy bol styk zmarený. Výšku škody si preto mohla vypočítať. Záverom vyjadril názor, že prípadný neúspech v časti týkajúcej sa úrokov z omeškania nemá vplyv na úspech žalobcu vo veci samej, a preto je potrebné žalobcovi priznať nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

22. Podľa § 415 Občianskeho zákonníka, každý je povinný počínať si tak, aby nedochádzalo ku škodám na zdraví, na majetku, na prírode a životnom prostredí.

23. Podľa § 420 ods. 1 a 3 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

24. Po zhodnotení výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že nárok žalobcu na náhradu škody je dôvodný. Žalobca si voči žalovanej uplatnil nárok na náhradu škody v podobe cestovných náhrad, ktorá škoda mu vznikla v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 v dôsledku toho, že márne cestoval na stretnutie so svojim synom v zmysle vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z miesta svojho bydliska v Bratislave do miesta bydliska maloletého v Bojniciach.

25. Predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka je porušenie právnej povinnosti, existencia škody, príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou a zavinenie. Všetky uvedené zodpovednostné zložky musia byť splnené kumulatívne. V danej veci nebolo sporné, že v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 bolo stretávanie sa otca (žalobcu) s maloletým synom upravené vykonateľným súdnym rozhodnutím Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.6.2022 č.k. 19CoP/20/2022-2736. Z odôvodnenia rozhodnutia vo veci maloletého syna strán sporu vyplýva, že medzi stranami sporu ako rodičmi maloletého v danom čase existovali osobné rozpory, ktoré sa negatívne prejavovali aj v oblasti výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému B.. V tom čase prebiehalo aj rozvodové konanie strán sporu, kde došlo k nariadeniu znaleckého dokazovania na otázku, či maloletý je schopný u otca prespávať s ohľadom na jeho vek a psychický stav. Obaja rodičia boli súdom upozornení na opakovane vyslovený názor odvolacím súdom, znalcom i kolíznym opatrovníkom o záujme maloletého na citlivom rozširovaní jeho styku s otcom a súd poukázal na to, že žalobca ako otec má právo podieľať sa na výchove maloletého dieťaťa, ktoré mu nie je zverené do osobnej starostlivosti, prostredníctvom jeho styku s dieťaťom. Zároveň poukázal na zodpovednosť oboch rodičov za výchovu a vývoj dieťaťa. V konaní nebolo medzi stranami sporné, že aj v rámci rozvodového konania súd apeloval na rodičov, aby sa snažili rozšíriť styk otca s dieťaťom bez prítomnosti matky na obdobie celého víkendu, t.j. od soboty do nedele nepretržite.

26. Predmetom tohto sporového konania je posúdenie zodpovednosti žalovanej za zbytočne vynaložené cestovné náklady, ktoré vznikli žalobcovi a vzhľadom na obranu žalovanej zistiť existenciu takých okolností, z ktorých možno vyvodíť, že škode nemohla žalovaná zabrániť, teda že vznik škody nezavinila.

27. Dňa 2.10.2022 (nedeľa) sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o deň, počas ktorého sa mal uskutočniť styk žalobcu s dieťaťom v čase od 9.00 hod. do 18.00 hod. v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia. Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej ako matky dieťa na stretnutie so žalobcom ako otcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Žalobca sa dňa 2.10.2022 (po predchádzajúcom oznámení prostredníctvom SMS správy) do miesta bydliska dieťaťa dostavil. K odovzdaniu dieťaťa však v uvedený deň nedošlo. Žalovaná to odôvodňovala tým, že žalobca sa domáhal styku s dieťaťom podľa odporúčania Okresného súdu Bratislava IV, t.j. počas celého víkendu nepretržite a maloletý odmietal u otca spať. Z predloženej SMS správy zo dňa 30.9.2022 vyplýva, že otec naozaj uviedol, že si dieťa prevezme na námestí o 9.00 hod. nasledujúceho dňa (t.j. 1.10.2022) a dieťa vráti v nedeľu večer (t.j. 2.10.2022). Predmetom tohto konania je náhrada škody, ktorá žalobcovi vznikla v dôsledku nerealizovaného styku dňa 2.10.2022. Dňa 2.10.2022 po tom, ako žalobca oznámil o 8.55 hod., že je na námestí a žalovaná mu odpísala, že dieťa nechce ísť, plače, že nejde za tatkom

a že nechce spinkať u tatka, žalobca žalovanej oznámil, že ide pred dom pre dieťa. Ani tam k odovzdaniu dieťaťa žalobcovi nedošlo, čo žalovaná odôvodňovala tým, že dieťa nechce ísť, stále plače, že nechce ísť spinkať k tatkov. Žalobca sa následne dostavil na OO PZ Prievidza, kde podal trestné oznámenie pre zmarené styky s dieťaťom dňa 1. a 2.10.2022. Matka mu neumožnila ani len vizuálny kontakt so synom.

28. Dňa 15.10.2022 (sobota) sa stretnutie žalobcu s maloletým synom neuskutočnilo, i keď išlo o deň, počas ktorého sa mal uskutočniť styk žalobcu s dieťaťom v čase od 10.00 hod. do 18.00 hod. v zmysle vykonateľného súdneho rozhodnutia. Tomu zodpovedala povinnosť žalovanej ako matky dieťa na stretnutie so žalobcom ako otcom pripraviť a stretnutie otca so synom umožniť. Žalobca sa dňa 15.10.2022 (po predchádzajúcom oznámení prostredníctvom SMS správy) do miesta bydliska dieťaťa dostavil. K odovzdaniu dieťaťa však v uvedený deň nedošlo. Žalovaná to odôvodňovala tým, že žalobca sa domáhal styku s dieťaťom podľa odporúčania Okresného súdu Bratislava IV, t.j. počas celého víkendy nepretržite a maloletý odmietal u otca spať. Z predloženej SMS správy zo dňa 14.10.2022 vyplýva, že otec naozaj uviedol, že si príde pre dieťa o 9. 00 hod. nasledujúceho dňa a dieťa vráti v nedeľu večer. Po oznámení žalovanej, že maloletý je pripravený na styk podľa rozsudku Krajského súdu v Trenčíne žalobca žiadal, aby žalovaná dieťa pripravila na styk, on bude postupovať podľa apelu OS BA IV, dieťa čaká pekný víkend v BA, vráti ho v nedeľu. Dňa 15.10.2022 po tom, ako žalobca oznámil o 8,54 hod., že je na námestí a žalovaná mu odpísala, že dieťa nechce ísť, že nechce spať u tatka, nechce ísť za tatkom, žalobca žalovanej oznámil, že jej dá hodinu na rozmyslenie svojho konania a prípravu syna. Po 10.00 hod. však k odovzdaniu dieťaťa otcovi nedošlo, čo žalovaná odôvodňovala tým, že dieťa plače, že nechce ísť spinkať k tatkov. Následne sa žalobca dostavil pred rodinný dom, kde žalovaná býva, opätovne vyzýval žalovanú na odovzdanie dieťaťa. K odovzdaniu dieťaťa nedošlo. Žalobca sa následne dostavil na OO PZ Prievidza, kde podal trestné oznámenie pre zmarený styk s dieťaťom dňa 15.10.2022. Matka mu neumožnila ani len vizuálny kontakt so synom.

29. Súd po vykonaní dokazovania a vyhodnotení skutkových okolností zmarených stretnutí žalobcu so synom v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 dospel k záveru, že žalovaná zavinene zmarila stretnutie maloletého syna s otcom, keď bez relevantného objektívneho dôvodu syna na stretnutie s otcom nepripravila a stretnutie mu neumožnila. Súd dospel k záveru, že žalovaná svojím správaním priamo porušila povinnosť uloženú jej vykonateľným rozhodnutím súdu, teda žalovaná zodpovedá za škodu vzniknutú žalobcovi podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka.

30. Právna povinnosť žalovanej umožniť v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 stretnutie žalobcu ako otca s maloletým synom nepochybne vyplýva z vykonateľného súdneho rozhodnutia. Žalobca žalovanej riadne oznámil, že si dieťa prišiel vyzdvihnúť. Nebolo spochybnené, že jeho cesta v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 na miesto stretnutia so synom sa uskutočnila výlučne za týmto účelom. Dôkazom toho je i podanie trestných oznámení v uvedených dňoch. Nie je pritom rozhodujúce, že otec sa domáhal rozšíreného styku s dieťaťom v zmysle odporúčania Okresného súdu Bratislava IV. Je nepochybné, že žalobca mal v dňoch 2.10.2022 a 15.10.2022 právo na stretnutie s dieťaťom na základe rozhodnutia Krajského súdu v Trenčíne č.k. 19CoP/20/2022-2736 zo dňa 23.6.2022 a v rozsahu tohto rozhodnutia bolo povinnosťou žalovanej stretnutie žalobcovi s dieťaťom umožniť a žalobcu upozorniť na jeho povinnosť dieťa v zmysle citovaného právoplatného rozhodnutia vrátiť. Niet takisto pochyb o tom, že škoda žalobcu v podobe vzniknutých nákladov na prepravu vznikla v priamej príčinnej súvislosti s jeho cestou z miesta bydliska na miesto stretnutia sa so synom. Zavinenie žalovanej spočíva v jej úmyselnom konaní, pretože jednoznačne vedela, že svojím konaním, a to neumožnením stretnutia syna so žalobcom, poruší právo žalobcu na stretnutie so synom, a teda poruší povinnosť uloženú súdnym rozhodnutím a s týmto následkom bola uzročená. V konaní žalovaná argumentovala tým, že maloletý nechcel ísť na stretnutie s otcom napriek jej snahe, aby sa tieto stretnutia uskutočnili. Túto skutočnosť však žiadnym spôsobom nepreukázala a rovnako nepreukázala ani existenciu akejkoľvek objektívnej skutočnosti, pre ktorú nebolo možné stretnutie žalobcu so synom v uvedených dňoch realizovať. Súd pritom poukazuje aj na konštatovanie tunajšieho súdu uvedené do zápisnice o pojednávaní zo dňa 6.2.2023 v konaní o výkon rozhodnutia sp.zn. 15Em/2/2022, že považuje konanie matky (žalovanej) ako dobrovoľné neplnenie si povinnosti z vykonateľného súdneho rozhodnutia, pričom žalovaná počas uvedeného pojednávania argumentovala práve tým, že styk so žalobcom sa nerealizuje z dôvodu, že žalobca trvá na tom, že si dieťa vezme aj na prespatie, čo maloletý odmieta.

31. Žalovaná v konaní poukazovala na to, že maloletý odmietal styk s otcom, nakoľko bol stresovaný skutočnosťou, že musí u žalobcu aj prespať. Tvrdila, že maloletý styk so žalobcom odmieta a je veľmi

náročné tento styk realizovať bez jej prítomnosti, najmä v rozsahu na prespanie tak, ako to žalobca neustále vyžaduje, keďže maloletý je na ňu naviazaný. V súvislosti s tým súd uvádza (ako už bolo uvedené vyššie), že táto skutočnosť nič nemení na povinnosti matky pripraviť dieťa na styk s otcom v zmysle právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu. Ak medzi stranami nedošlo k vzájomnej dohode na odlišnej úprave styku žalobcu s dieťaťom, bolo povinnosťou strán sporu rešpektovať citované súdne rozhodnutie. Pokiaľ k realizácii styku nedošlo, žalovanú zaťažuje dôkazné bremeno na preukázanie takej skutočnosti, pre ktorú objektívne nebolo možné, aby sa styk realizoval. Žalovaná v tomto smere dôkazné bremeno v konaní neunesla. V konaní nebola preukázaná existencia takej objektívnej skutočnosti na strane maloletého dňa 2.10.2022, ani dňa 15.10.2022, ktorá by objektívne bránila jeho stretnutie so žalobcom.

32. Vzhľadom na uvedené súd uzavrel, že žalobca preukázal v konaní všetky prvky zodpovednosti žalovanej za škodu, ktorá mu vznikla zbytočným vynaložením nákladov na cestu z miesta bydliska žalobcu do F. dňa 2.10.2022 a dňa 15.10.2022 a späť za účelom realizácie stretnutia sa žalobcu s maloletým synom na základe vykonateľného rozhodnutia súdu. Žalovaná na druhej strane nepreukázala, že škodu nezavinila.

33. Pokiaľ ide o rozsah týchto nákladov, teda o výšku náhrady škody, žalovaná poukazovala na to, že žalobca pricestoval na styk s dieťaťom osobným motorovým vozidlom, ktoré mal v užívaní na základe zmluvy o výpožičke bezodplatne. Podľa nej preto neobstojí záver o nároku žalobcu na náhradu nákladov za užívanie vozidla a tento názor odôvodnila i rozhodnutím Krajského súdu Trenčín zo dňa 30.4.2024 č.k. 17Co/17/2023. V tejto súvislosti žalobca uviedol, že je zrejmé, že objektívne dochádza k opotrebovaniu vozidla a základná náhrada zohľadňuje opravy, údržbu, opotrebenie a výmenu pneumatík, motorového oleja, náplne do ostrekovačov, poplatky za umývanie auta, povinné zmluvné a havarijné poistenie, pričom na týchto nákladoch sa podieľa výlučne žalobca sám. Toto tvrdenie žalobcu bolo preukázané čestným vyhlásením A. M. D., ktorý vozidlo žalobcovi poskytol do užívania na základe zmluvy o výpožičke. Námietku žalovanej, že čestné vyhlásenie je len účelové, vypracované až 2.12.2024, ako aj to, že nebolo preukázané, že medzi vlastníkom vozidla a žalobcom došlo k uzavretiu dohody o hradení paušálnych náhrad za používanie vozidla, nakoľko zmeny a dodatky zmluvy o výpožičke musia byť urobené písomne, súd nepovažoval za opodstatnenú. Súdu je z jeho činnosti známe, že v predchádzajúcom období nebol nárok na náhradu cestovných náhrad za užívanie vozidla na základe výpožičky zo strany žalovanej spochybňovaný. Vzhľadom k tomu, že v súčasnosti žalovaná voči tomuto nároku vznáša námietky, žalobca v konaní musel produkovať dôkazy preukazujúce jeho nárok, nakoľko dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje žalobcu. Na základe čestného vyhlásenie vlastníka vozidla o tom, že výlučne žalobca sa na základe ich vzájomnej dohody podieľa na nákladoch spojených s údržbou vozidla, jeho poistením a pod. súd považoval tvrdenia žalobcu v konaní za preukázané, a preto považoval nárok žalobcu na zaplatenie cestovných náhrad podľa zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v súvislosti s použitím vozidla na cestu z Bratislavy do Bojníc a späť za opodstatnený. Tu súd poukazuje aj na závery Krajského súdu v Trenčíne vyjadrené v konaniach pod sp.zn. 8Co/18/2025, 5Co/12/2025, podľa ktorých aj keď žalobca za účelom realizácie stretnutia s maloletým vycestoval do miesta bydliska maloletého motorovým vozidlom, ktoré nie je v jeho vlastníctve, ale na tento účel použil motorové vozidlo, ktorým je oprávnený disponovať na základe zmluvy o výpožičke, má nárok na základnú náhradu v zmysle ust. § 7 ods. 1 písm. a) zákona č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách.

34. Súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku žalovanej, že vzhľadom k tomu, že strany sporu sú manželmi a nedošlo k zániku ich bezpodielového spoluvlastníctva, náklady, ktoré hradil žalobca v súvislosti s cestou na realizáciu styku, boli s veľkou pravdepodobnosťou vyplatené z majetku patriaceho do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu. V súvislosti s tým potom nemohlo dôjsť ku škode na majetku vo výlučnom vlastníctve žalobcu. Súd uvádza, že v zmysle rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3Cdo/113/93 (R 71/4) „ak zmluvu o vypožičaní motorového vozidla v zmysle § 257 OZ (v znení do 31. decembra 1991) uzavrel len jeden z manželov, nejde o taký úkon, ktorý by sa týkal vecí spoločnej obidvom manželom (§ 145 ods. 1 OZ). Z tejto zmluvy je povinný plniť len ten z manželov, ktorý zmluvu uzavrel.“ Žalobca uzavrel zmluvu o výpožičke s vlastníkom vozidla sám s tým, že vozidlo využíva výlučne pre svoju osobnú potrebu. Súdu je z jeho činnosti známe, že strany sporu dlhodobo žijú oddelene a spoločne nehospodária. V zmysle ust. § 143 Občianskeho zákonníka do bezpodielového spoluvlastníctva manželov nepatria veci, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov. Pokiaľ žalobca užíva vozidlo výlučne pre svoju potrebu, aj prostriedky

vynaložené na náklady spojené s jeho užívaním je potrebné posudzovať ako prostriedky slúžiace osobnej potrebe žalobcu, ktoré nepatria do bezpodielového spoluvlastníctva strán sporu.

35. Cesta žalobcu z miesta bydliska F. - H. I. do miesta styku F., Hurbanovo námestie a späť predstavuje vzdialenosť 372 km. V zmysle § 7 ods. 1 v spojení s § 7 ods. 4 zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách si žalobca nárokuje základnú náhradu vo výške 84,44 eur (0,227 eur x 372 km v zmysle opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny č. 282/2022 Z.z.) a náhradu za spotrebované pohonné hmoty vo výške 46,34 eur za cestu dňa 2.10.2022 a náhradu za pohonné hmoty vo výške 48,32 eur za cestu 15.10.2022 (vychádzajúc z priemerných cien pohonných látok v SR podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola cena benzínu natural 95 oktánový v týždni od 26.9.2022 do 2.10.2022 v sume 1,639 eur/ liter; v týždni od 10.10.2022 do 16.10.200 bola cena 1,709 eur/liter). Pri spotrebe vozidla 7,6 l / 100 km predstavuje výška náhrady za spotrebované pohonné hmoty sumu: $372 \text{ km} : 100 \text{ km} = 3,72 \times 7,6 \text{ l} = 28,272 \text{ litrov}$; $28,272 \text{ litrov} \times 1,639 \text{ eur}$ predstavuje po zaokrúhlení sumu 46,34 eur; $28,272 \text{ litrov} \times 1,709 \text{ eur} = 48,32 \text{ eur}$ po zaokrúhlení. Spolu predstavujú cestovné náhrady za cestu dňa 2.10.2022 sumu 130,78 eur a za cestu dňa 15.10.2022 sumu 132,76 eur .

36. Žalobca si voči žalovanej uplatnil aj nárok na zaplatenie úroku z omeškania podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka v spojitosti s § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. vo výške 6,25% ročne zo sumy 130,78 eur od 2.10.2022, t.j. odo dňa nasledujúceho po neuskutočnenom styku žalobcu s dieťaťom do zaplatenia a vo výške 6,25% ročne zo sumy 132,76 eur od 16.10.2022 (taktiež deň nasledujúci po neuskutočnenom styku) do zaplatenia. V danej veci sa však žalovaná dostala do omeškania s plnením až po oboznámení sa s obsahom žalôb (25.11.2024), nakoľko v konaní nebolo preukázané (a žalovaná to popierala), že by žalobca žalovanú pred podaním žaloby vyzýval na zaplatenie predmetnej náhrady škody. Žalovaná sa o nároku žalobcu a jeho výške dozvedela až doručením žaloby. Za absurdné považuje súd tvrdenie, že žalovaná si po neuskutočnenom styku mala sama z dostupných zdrojov zistiť výšku škody. Napriek množstvu predchádzajúcich nerealizovaných stykov a následných žalôb o náhradu škody nemožno automaticky počítať s tým, že žalobca použil totožné vozidlo, alebo že cestoval na stretnutie z miesta bydliska (mohol sa nachádzať aj na mieste bližšie vzdialenom od bydliska dieťaťa, čo má nepochybne vplyv na výšku vzniknutej škody), alebo že v deň nerealizovaného styku cestoval do F. výhradne za tým účelom. Pri nároku na náhradu škody čas plnenia nie je určený zákonom a ani súdnym rozhodnutím. Žalovaná bola prvýkrát vyzvaná na náhradu škody až doručením žaloby, preto sa dostala do omeškania až týmto dňom.

37. Súd teda vo veci rozhodol tak, že žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu zodpovedajúcu výške škody spolu s 6,25% ročným úrokom z omeškania od 25.11.2024 do zaplatenia, teda odo dňa doručenia žalôb žalovanej. V prevyšujúcej časti týkajúcej sa úrokov z omeškania žalobu zamietol.

38. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 2 CSP. Žalovaná poukazovala na to, že žalobca voči nej podal viaceré takmer identické žaloby, pričom niektoré časovo súvisiace nároky si mohol uplatniť jednou žalobou. V súvislosti s tým žiadala, aby súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd pri rozhodovaní postupoval v súlade s rozhodovacou praxou Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 16Co/9/2023, 17Co/61/2023, 8Co/26/2023, 17Co/42/2023, 17Co/66/2023 a iných. Je na úvahe žalobcu, akým spôsobom uplatňuje svoje práva a skutočnosť, že sa domáha svojich nárokov samostatnými žalobami nemôže byť pripočítaná na jeho škodu. Súd preto o náhrade trov konania rozhodol podľa pomeru úspechu strán sporu v konaní. Žalobca sa v konaní voči žalovanej celkovo domáhal zaplatenia sumy 307,50 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu), súd mu priznal sumu celkom 272,42 eur (vrátane úroku z omeškania vyčísleného ku dňu rozhodnutia súdu). Žalobca tak mal v konaní úspech v rozsahu 88,60%, úspech žalovanej v konaní predstavuje 11,40%. Čistý úspech žalobcu potom predstavuje 77,20% a v tomto rozsahu súd žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj priznal. O konkrétnej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP). Pokiaľ žalobca v konaní uvádzal, že neúspech v časti príslušenstva pohľadávky nemôže mať vplyv na výšku náhrady trov konania, súd uvádza, že pokiaľ bola časť nároku zamietnutá, je potrebné, aby sa táto okolnosť premietla aj vo výroku o náhrade trov konania, nakoľko ustanovenia CSP neupravujú situáciu nepatrného neúspechu v konaní tak, ako ju v minulosti upravoval Občiansky súdny poriadok v ust. § 142 ods. 3. (viď aj rozsudok Krajského súdu Trenčín sp.zn. 27Co/3/2025 zo dňa 28.1.2025).

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Prievidza, písomne. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne. Odvolanie musí obsahovať okrem všeobecných náležitostí (označenie súdu, ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisovú značku konania, podpis), označenie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa toto rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).